

Sygn. akt X Kz 222/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny - Odwoławczy w składzie:

Przewodnicząca: SO Wanda Jankowska Bebeszko

Sędziowie: SO Agnieszka Zakrzewska (spr.)

SO Piotr Schab

Protokolant: prot. sąd. stażysta Monika Parda

przy udziale oskarżycieli subsydiarnych : K. P., W. R. i G. S.

po rozpoznaniu w sprawie z oskarżenia subsydiarnego

przeciwko K. S. i in.

oskarżonych z art. 231 § 1 k.k. i in.

zażalenia pełnomocnika oskarżycieli subsydiarnych

na postanowienie Sądu Rejonowego dla W. z dnia 21.11.2012r.

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

zażalenie uwzględnić i zaskarżone postanowienie uchylić i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu dla W. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 listopada 2012 roku Sąd Rejonowy dla W. na mocy art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. umorzył postępowanie w sprawie przeciwko oskarżonym: J. K., W. P., M. S., D. M., K. S., B. K. i B. J. – z uwagi na brak skargi uprawnionego oskarżyciela, natomiast na mocy art. 632 pkt 1 kpk w zw. z art. 640 kpk zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwotach po 300 złotych obciążył oskarżycieli posiłkowych samoistnych, uznając je za uiszczone.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pełnomocnik oskarżycieli subsydiarnych. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

- art. 17 § 1 pkt 9 kpk w zw. z art. 14 kpk w zw. z art. 49 kpk w zw. z art. 2 § 1 pkt 1 i 3 kpk poprzez błędne przyjęcie, że akt oskarżenia w niniejszej sprawie został wniesiony przez osoby niebędące pokrzywdzonymi i w konsekwencji – umorzenie postępowania wbrew dyrektywom zasady skargowości oraz wbrew celom postępowania karnego,

- **art. 92 kpk w zw. z art. 7 kpk** poprzez nieuwzględnienie przez Sąd całokształtu okoliczności ujawnionych w postępowaniu, w tym zbagatelizowanie faktu, że Komisja Papierów Wartościowych i Giełd pełni funkcję gwarancyjną - ochronną w zakresie obrotu papierami wartościowymi, jak również poprzez dokonanie dowolnej oceny

zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, co w konsekwencji doprowadziło Sąd do błędnego przyjęcia, że zaniechanie organu powołanego do nadzoru nad przestrzeganiem zasad uczciwego obrotu papierami wartościowymi nie mogło doprowadzić w sposób bezpośredni do narażenia na szkodę, czy też powstania szkody po stronie oskarżycieli subsydiarnych;

- **art. 16 § 1 kpk w zw. z art. 367 § 1 kpk** poprzez uniemożliwienie wypowiedzenia się oskarżycielom subsydiarnym co do przyjętej przez Sąd podstawy umorzenia postępowania karnego, co spowodowane było - wbrew zasadzie lojalności procesowej - nie poinformowaniem stron o możliwej zmianie podstawy prawnej rozstrzygnięcia;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mających wpływ na jego treść, a polegający na błędnym ustaleniu, że pomiędzy zachowaniem oskarżonych a narażeniem na szkodę oskarżycieli subsydiarnych istnieje pośrednie ogniwo w postaci przywłaszczenia mienia oskarżycieli przez (...) S.A., a tym samym, że działanie oskarżonych nie naruszyło bezpośrednio interesów oskarżycieli subsydiarnych, podczas gdy analiza zachowania oskarżonych, polegającego w szczególności na udzieleniu (...) S.A. licencji na prowadzenie działalności maklerskiej, pomimo zaistnienia przesłanek do odmowy jej wydania, a wręcz zawiadomienia organów ścigania o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, nie wyciągnięciu konsekwencji wobec zarządu (...) S.A. i pozwoleniu na kontynuowanie działalności tego podmiotu, pomimo stwierdzenia w toku kontroli jego działalności poważnych nieprawidłowości, czy też nie poinformowaniu klientów (...) S.A. o prowadzonym postępowaniu administracyjnym, prowadzi do wniosku, że ww. zaniechania oskarżonych jako funkcjonariuszy publicznych bezpośrednio naruszyły interes prywatny klientów (...) S.A. i wywołały co najmniej realne niebezpieczeństwo powstania szkody po stronie oskarżycieli posiłkowych.

Pełnomocnik oskarżycieli subsydiarnych wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i nakazanie Sądowi Rejonowemu kontynuowania postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pełnomocnika oskarżycieli subsydiarnych jest zasadne.

W ocenie Sądu Okręgowego nie miał racji Sąd Rejonowy gdy wskazał w postanowieniu z dnia 21 listopada 2012r., iż postępowanie w niniejszej sprawie podlega umorzeniu, bowiem w sprawie zachodzi negatywna przesłanka prowadzenia tego postępowania, jaką jest brak skargi uprawnionego oskarżyciela (art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k.).

W ocenie Sądu Okręgowego pokrzywdzeni klienci (...) są uprawnieni do wystąpienia z subsydiarnym aktem oskarżenia z uwagi na to, że są pokrzywdzonymi przestępstwem z art. 231 § 1 kk.

Należy oczywiście mieć na uwadze treść art. 49 § 1 k.p.k. zgodnie z którym pokrzywdzonym jest osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo.

W przedmiotowej sprawie w odniesieniu do klientów (...) (oskarżycieli subsydiarnych) zachodzi sytuacja, w której działanie oskarżonych opisane w postawionych im zarzutach mogło narazić interes prywatny klientów (...). Interes ten nie jest równoważny z pojęciem szkody materialnej.

Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska Sądu Rejonowego, iż istnienie w przedmiotowej sprawie elementu pośredniego, jak to określił Sąd Rejonowy, pomiędzy ewentualnym niedopełnieniem obowiązków przez funkcjonariuszy a narażeniem na szkodę inwestorów w postaci przywłaszczenia mienia należącego do klientów (...) przez osoby związane z (...) SA, spowodowało iż pokrzywdzeni klienci (...) nie mogą być pokrzywdzonymi w tej sprawie.

Ma rację skarżący, że nie można bagatelizować faktu, iż Komisja Papierów Wartościowych i Giełd pełni funkcję gwarancyjno-ochronną w zakresie obrotu papierami wartościowymi. Niewątpliwie zaniechanie organu powołanego do nadzoru nad przestrzeganiem zasad uczciwego obrotu papierami wartościowymi mogło doprowadzić bezpośrednio do narażenia na szkodę oskarżycieli subsydiarnych.

Nie ulega wątpliwości, już nawet w oparciu o treść zarzutów postawionych oskarżonym, że ich działanie mogło rzutować bezpośrednio na interes prywatny inwestorów (klientów (...)).

Słusznie zatem skarżący postawił uprawniony zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mających wpływ na jego treść oraz zarzut obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia – w zakresie ujętym w zażaleniu.

Z tych względów Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej swego postanowienia.